

Døden gaar paa Varieté

Alice Ninon Duvantier og Eric Eberlin i 1935.

Nationaltidende 29. juni 1945 bragte en artikel med overskriften:

"Telefonistinde i Udenrigsministeriet fængslet"

[Læs den her som pdf-fil](#)

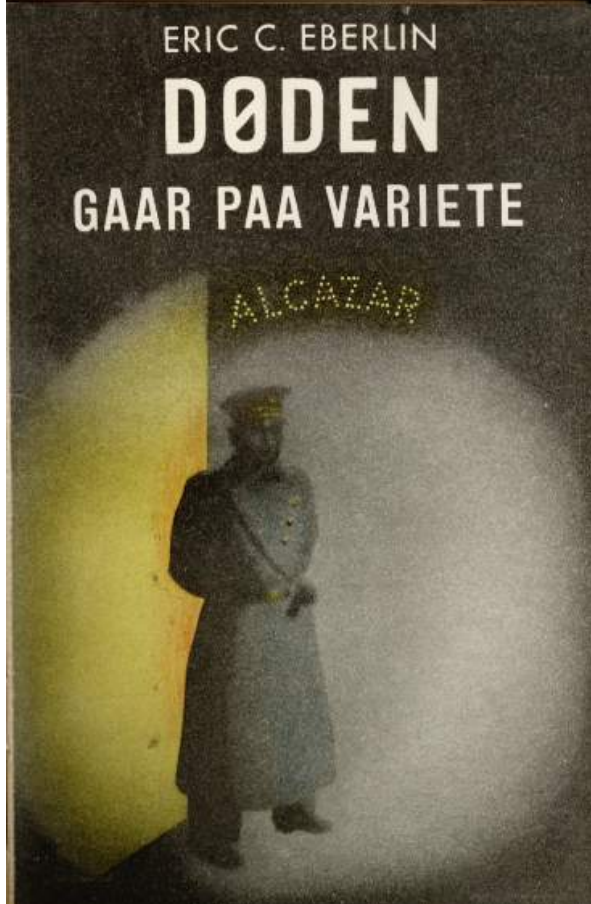
Efterkrig

Eric Eberlins historie trækker indirekte tråde helt ind under den tyske besættelse af Danmark 1940-45. På billedet ses han med sin anden hustru, Alice Ninon Duvantier, i 1935. Hun var under besættelsen nær veninde af og siden gift med den stærkt omstridte Erik Scavenius, der var udenrigsminister i 1940 og senere under besættelsen blev statsminister. Hun havde et så fortroligt forhold til chefen for det hemmelige tyske politi, Gestapos chef i Danmark, at hun efter krigen sad varetægtsfængslet i over to måneder, mistænkt for spionage og drabsforsøg.

Alice Scavenius døde i 2001 97 år gammel. Af avisnekrologer fremgik det, at både Erik Scavenius og hun nu havde fået "oprejsning for galskaben og efterkrigstidens kaos", som hun havde karakteriseret tiden. Baggrunden var en "tiltrængt nuanceret opfattelse af retsopgøret", der var begyndt at dukke op.

Oplysningerne om Alice Scavenius' nære kontakt med Gestapo-chefen Karl Heinz Hofmann dukkede op fire år senere - i 2005 - under lidt mystiske omstændigheder. Nemlig i form af en kopi af et notat udarbejdet af Rigsadvokaten, der 22. december 1945 opgav at sigte hende. Hun begik dog ifølge notatet en "klar overtrædelse" af våbenloven, men sigtelsen bortfaldt. Sandsynligvis fordi hun havde siddet fængslet så længe. Historien var ukendt for historikerne. Rigsadvokatens notat havde imidlertid i flere år cirkuleret i et dansk samlermiljø, og det blev bekræftet, at kopien var identisk med originalnotatet i Rigsarkivet. Flere af efterforskningsdokumenterne var imidlertid blevet fjernet fra arkivmappen.

Hvis man går til de gamle aviser fra de bevægede befrielsesdage i 1945, kan der måske kastes lidt mere lys over affæren. Nationaltidende skrev 17. maj: "Fru Duvantier anholdt. Blandt de sidste Dages Anholdte er Fru A. Duvantier, der sigtes for at have haft Omgang med Tyskerne. Fru Duvantier havde i Scavenius' Tid en Stilling som Telefondame i Udenrigsministeriet. Fruen, der var en god Bekendt af Gestapo-chefen, Dr. Hoffmann, blev for nogle Måneder siden opsøgt i sit hjem af

Eric Eberlins romaner udkom 1943 - det år han tog sit eget liv.

Frihedskæmperne, men forsvandt ad Bagtrappen efter at have affyret nogle Revolverskud”.

Da Alice Ninon Duvantier blev fremstillet i Dommervagten, blev hun sigtet for at aflytte telefonsamtaler og lade sin viden gå videre til tyskerne. Endvidere tiltaltes hun for ved en episode ved sit hjem at have tilkaldt det tyske sikkerhedspoliti. Hun nægtede at have aflyttet telefonsamtaler. Hun erkendte, at hun var kommet sammen med Gestapo-chefen. Hun havde dog benyttet sit bekendtskab til at hjælpe mange fængslede danskere. Og det bekræftede politiadvokaten i Dommervagten.

Om episoden, hvortil hun havde tilkaldt det tyske politi, forklarede hun ifølge Nationaltidende 29. juni 1945:

”En Aften, da hun lå syg, var hun blevet kaldt op af Sengen ved en kraftig Kimen paa Døren. Hun havde aabnet et Vindue ud mod Gaden og hørte en Stemme raabe nedefra: - De maa slippe mig ind. Det gælder Liv og Død. Da hun var bange for, hvad det kunde være, løb hun ind og hentede sin Pistol. Hun løb ned ad Trappen og aabnede Gadedøren, hvorefter en Mand satte en Pistol i Maven paa hende og forlangte, at hun skulde aflevere sit Skydevaaben og sit Waffenschein. Hun var i Begyndelsen meget rolig, men fik saa det Indtryk, at hun skulde skydes. Hun fyrede derfor sin Revolver af, hvorefter Personen forsvandt. Kun iført Natkjole søgte hun at tilkalde Hjælp. Fra en Kiosk havde hun ringet til Vagtværnet, men da hun ikke havde Indtryk af, at de vilde komme, ringede hun til Dr. Hoffmann, der lidt senere ankom sammen med nogle andre Gestapo-folk”.

Hele affæren, Rigsadvokatens notat og referaterne fra majdagene 1945 i Nationaltidende giver et ganske godt signalement af de tre ord ”galskab og kaos”, som den ældre Alice Scavenius senere satte på den turbulente besættelsestid – og befrielsesdage. Hendes tidligere mand, Eric Eberlin, døde for egen hånd i 1943 og nåede også indirekte frem til de samme dage. Det sker i de to kriminalromaner *Døden gaar paa Varieté* og *Farvel von Falkenow* (begge 1943). En krig og en besættelse er den ramme, hvori personerne agerer i den første roman – den anden kan læses som en kommentar til tidens og nazismens ånd.

